Pregaria.cat

Entrada

I encara que no ho faci

Per LauraR el dj., 17/04/2025 - 08:00

En el transcurs de la vida ens trobem amb circumstàncies que ens pressionen per a reaccionar en contra del que sentim en la nostra consciència, i altres vegades una s'abat damunt nostre una desgràcia.

En tots dos casos sentim la nostra vulnerabilitat i implorem l'auxili del Senyor convençuts que Ell ens salvarà. A vegades, quasi sentim com un dret rebre aquest ajut, i més si habitualment procurem servir al Senyor. Si l'ajut no arriba ens podem sentir decebuts i potser reduïm la generositat envers Ell.

En l'Antic testament, hi ha una lectura adient a aquesta situació. És l'escena de Xadrac, Meixac i Abed-Negó, uns jueus que no es varen agenollar davant l'estàtua del rei Nabucodonosor, tot i saber que el càstig per negar-se seria ser llançats a un forn ardent. El relat és conegut i conclou amb les paraules del rei beneint aquest Déu que allibera els seus servents, aquells que, confiant en ell, han exposat el seu cos a la mort abans de donar culte i adorar cap altre Déu fora del seu.

Normalment sols ens quedem amb aquest ensenyament final. Però si llegim atentament les paraules pronunciades pels jueus, es percep un matís alliçonador:

"Si el Déu que nosaltres adorem pot salvar-nos de la fornal i de la teva mà, Ell, oh rei, ens en salvarà. I encara que no ho faci, sàpigues, oh rei, que nosaltres no donarem culte als teus déus ni adorarem l'estàtua d'or que has erigit." (Daniel, 3, 17-18)

Ells no afirmen categòricament que Déu els salvarà. El que afirmen és que ells adoren a Déu, confien en Ell, i encara que no els salvi, ells no donaran culte a l'estàtua del rei. Seran fidels a Déu els alliberi del foc o no.

I aquest és l'exemple que ens dona Jesús en la seva passió. A l'hort de les oliveres va demanar al Pare ser deslliurat del que li venia damunt, i encara que no ho va fer, Ell va continuar sent fidel al Pare i a la missió rebuda fins al final. Les seves últimes paraules *"Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat?"* estan amarades de confiança, perquè en els moments de dolor hom solament es queixa a aquell en qui confia.

En les batzegades que trasbalsen les nostres vides o sota les amenaces dels déus que ens pressionen, confiem en el Senyor, Ell ens pot salvar i, encara que no ho faci, no desertem, continuem estimant-lo i sent-li fidels. Jesús ho va fer. Demanem-ho